

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Therasio. 389.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

proiecit: at te tamen Sailem sacerdotum interfectorem esse minimè opto. Sacerdos enim eiusmodi ad omnes æquabilitatem obtinere debet, quæ omnem reprehensionis notam effugiat, utpote Dei, qui omnibus bonus est, minister. Ac proinde iracundiã aduersus senem intumere desine: qui res duas ex virtute gessit, cum & te iniquū facinus perpetrare prohibuit, & hominẽ de vita periclitantem conseruauit.

Therasio. 389.

Lubens ex te sciscitarer, qui cauillis nos petis, atque acerbum & infestum te nobis iudicem præbes; si te Imperator ad propugnaculum collocasset, turrisque urbis custodem constituisset, ea autem suffodetur atque concuteretur, ut hostibus ad urbem aditus pateret, an non instrumentis omnibus atque armis, quæ vel recondita haberes, vel comminisci posses, utereris, prohibens, ac tela iaciens, conatūque huiusmodi frangens, atque tum urbem ac te ipsum à periculo vindicans, tum Imperatori fidem ac beneuolentiã conseruans? Nobis autem, quos Deus Ecclesiæ suæ magistros præfecit, eo nomine succenses, quod Arrio, qui non modò cum pio grege bellum gerit, sed etiam permultos iam interemit, obsistimus. Ego verò eam ob causam periculum omne contemno: ac quilibet potius facere desierim, quàm ut non illum, quàm maximè queam, feriam.

Quintimiano. 390.

Durus me rumor perturbauit, infausta quædam ac detestanda nunciãns. Aiunt nonnulli te ita insanire, ac mentis errore affici, ut puerum illum, quem Deus eruditionis omnis capacem fecit, ad arma, & uilem ac despuẽdam, mortisque ludum existentem, militiam ducere uelis. Quamobrem nisi bonæ mentis iacturam prorsus fecisti, ab hoc præpostero consilio abstinete. Ne lucernam, quæ egregiè accendi studet, extingue: uerum eum, qui ratione utitur,

ἱεροκτόνον οὐκ εὐχόμεν. ἱερεὺς γὰρ ἀκατηγόρητον τὴν πρὸς πάντας ἰσότητᾳ ὀφείλει κεκτῆσθαι, οἷα θεοῦ λειτουργός, τοῦ πᾶσιν ὄντος ἀγαθοῦ. παύσαι τοίνυν φλεγμῶν κατὰ τοῦ γέροντος δύο λαμπαρὰ κατωρῶσαντος, καὶ σὲ ἀνομιῶν καλύσαντος, καὶ ἀνθρώπον κινδυνεύοντα σώσαντος.

Θηρασίω. τωθ.

Ἡδέως αὖ σὲ ἠρόμην τὸν φιλοσοφίμονα, καὶ πικρὸν ἡμῶν δικαστὴν, εἰ σὲ βασιλεὺς πρὸς ἐπαλξίν ἔθετο, καὶ πύργου πόλεως φύλακα. ὑπερύσσετο δὲ ἔστος καὶ ἐπινάσσετο, ὥστε βάσιμον ποιῆσαι τὴν πόλιν ἐχθροῖς αὐτῶ, οὐκ ἂν πᾶσιν ἐχέσσω ἀμυντηλοῖς, οἷς τε εἶχες ἀπικειμένους, οἷς τε ἐφεύσκεν ἠτόρεις, εἰργων καὶ βάλλων, καὶ τὴν ἐγγείρησιν τρέπων τῇ τε πόλει καὶ σωτῶ ποιῶν τὸ ἀκίνδυνον, καὶ βασιλεῖ τηρῶν τὸ εὐάρεστον. ἡμῖν δὲ νέμεσθαι, ἔς θεὸς τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας τρεψάσασθαι διδασκάλας. ὅτι Ἀρείω μαχόμεθα, μὴ μόνον πολεμοῦντι τῇ ποιμνῇ τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' ἤδη καὶ πολλὰς ἀνηρηκότας, ἐμοὶ μὲν οὐδ' ἅπασας κατὰπεφρόνησαι κίνδυνος ὑπὲρ τῶν, καὶ πάντα μᾶλλον τράπηται παυσάμην, ἢ σκείνον ὄση δύναμις, πύων.

Κυντινιανῶ. τς.

Ἀκούσῃ μὲ σκληρὰ ἐξετάραξαι, ἀπεικνῶν τὰ πᾶσι ἀπαγγέλλασαι. Φασὶ σὲ τινες ἔστας μεμνῆσαι, καὶ τῆς φρενὸς σκετετῶσθαι, ὥστε βέλεσθαι τὸ πᾶσι δὸν σκείνον τὸ πάσης παιδείας γινόμενον παρὰ θεοῦ δεκτικόν, εἰς ὄπλα ἀγαγεῖν, καὶ τραπέσαι εὐανον καὶ κατὰ πύων, καὶ θανάτω τυγχάνεσθαι πύωνιον. εἰ τοίνυν μὴ σάντη τῆς λογισμῶν ζήμια ὑπέμεινας, σπῆσθαι τῆς ἀκρίτου βελῆς. μὴ σβέσης λύχον, καλῶς ἀναφθῆ-